

**23.10.2014 - Den sedmý: Reportér je již on-line na třetím kontrolním stanovišti.
Nehezky žert Swiss manageru.**

Dnešní ráno kopíruje to včerejší, ovšem s půlhodinovým předstihem. Tentokrát Aniččin mobil zvoní již v 8.15 a ještě protivněji, než včera ten Eliščin. Rozlepují svoje víka, Elsa s Ančou již nastartované, rychle do sportovního, plavky a ručník sebou – hlavně žádné prostoje. Odcházejí za Lubošem do fitka. Já jsem nějaký zmátořený. Ale v reportáži mám dopsáno úterý, tak se hecnu, že zatímco holky budou cvičit a pak na přípravě, dopíšu včerejší středu a mám dohnáno.

Takže rychle šup ho tam, ranní hygiena, rychle šup ho tam a jdu datlovat. Proviant v lednici nějak mizí, budu muset začít dávat pozor na násobení! Stejně tak pozor na obsah skříní, paní pokojské sice denně vzorně uklízejí, ale o praní nic neříkaly...Zatím.

Nejdříve tedy cvaknu pár řádků Skypem s Jitkou a pak již dávám dohromady zpravodajství ze včerejška. Mám hotovou asi půlku, když se holky vrátí z ranní rozcvičky a hned jdeme na snídani. Tam jsme opět mezi posledními, ale výběr jídla je stále dostatečný.

Snídaně v hotelové restauraci Tbilisi. U stolu zleva Nataša Richterová, Anička a Eliška Vavřínkovy, Lucka Ambrožová a Martina Fusková.

Posledně jmenovaná je ostatními vyzývaná, ať předvede svou paměťovou schopnost odcítovat až 120 desetinných míst Ludolfova čísla. Marťa se číslo údajně naučila v nabídce učitele matematiky dostat za to jedničku významu čtvrtletní práce. Tentokrát nám Martina bohužel nevyhověla, ale věřím, že se do konce pobytu dozvím, která číslice je na 89. místě za desetinnou čárkou☺.

Po snídani holky chvíli paří na mobilech, Anička něco přečte z knížky. Ještě jsme nesáhli na školní úkoly, pan učitel je poslal, ale zatím to spinká v tátově emailové schránce a nevím, kdy to nějak probudíme. Priority dne jsou zatím jiné☺.

Během přípravy na dnešní partii dopisuji reportáž ze včerejška. Eliška ještě zůstala u přípravy Lucky Ambrožové.

Po návratu od Luboše hlásí, že jdeme všichni ven, samozřejmě i s Lubošem☺. Je již 13 hodin, nejsme po obědě, na 14.00 vyhlásil Náčelník společné focení výpravy, v 15.00 se hraje. No nevím, jak to všechno dáme.

Podnikáme tedy svižnou procházku až do batumského přístavu. Kolem nás opět zběsile projíždějí troubící auta, na přechodech žádná přednost, v křižovatce vyhrává větší a hlučnější.

Eliška, Luboš, Anička, Lucka, v zadu Martina cestou do přístavu.

Přístav Batumi je přístavem především nákladním, větší osobní loď nebo parník jsem zatím neviděl.

Na břehu Černého moře je stále dost prostoru na legrácky, i když času nemáme nazbyt. Hlavním cílem je udržet dobrou náladu a pohodu. U některých se již pomalu začíná projevovat únava.

V prostorách přístavu jsme objevili kabinkovou lanovku, která turistu vyveze na kopec nad město a za pět za 5 GELů, děti za 2. V sobotu o tom budeme vážně uvažovat.

Čas kvapí a my se musíme velmi svižně ubírat zpět, pokud máme být ve 14.00 na ohlášeném focení. Ještě musíme zvládnout bleskové převlečení do dresů a pak chceme rychlý oběd. Na hotelu jsme těsně před druhou, dole ještě nikdo, ve foyeru potkáváme paní Gnojkovou, která nám focení připomíná© Jo, jo, jdeme se jen hodit do dresů a za chvíli jsme zpět. Zdaleka nejsme poslední a čeká se samozřejmě, jako v životě vždy, na ženský!

Je 14.10, jsme téměř komplet, chybí jen Nataša. Čekání i následné pátrání je neúspěšné, Dej se po Nataši shání osobně, avšak marně a ve 14.15 dává pokyn k přesunu před hotel. Řadíme děti (a trenéry) do těch nejlepších postavení na vstupním schodišti, které však průběžně, zcela neohroženě, narušují nějací místní bossovové. Nakonec se daří zaznamenat naši reprezentaci v následující sestavě:

Horní řada z leva: Natálie Kaňáková, trenéři: Stanislav Jasný, David Kaňovský a Luboš Roško, dále Matyáš Marek, Vít Kratochvíl a Jan Vykouk.

Střední řada z leva: Lucie Ambrožová, Martina Fusková, Kristýna Marková, Eliška Vavřínková, Ara Martiosyan, Van Nguyen Thai Dai, Zuzana Gřesová.

Dolní řada z leva: Nela Pýchová, Richard Stalmach, Petr Gnojek, Lucie Fizerová, Anna Vavřínková a Vin Nguyen Thai Dai.

Hodinky ukazují 14.25 a my spěcháme do prvního patra na oběd. Otevírám již zavřené dveře restaurace, v tom se objevuje Nataša a pronáší všetečný dotaz: „Kdy bude to focení?“... ☺

Dnes tedy holky nestíhají ani minutu odpočinku před partií, což se následně asi ukazuje jako chyba především v případě Aničky. Do Sheratonu přicházíme tak akorát, dneska stihnu vyfotit před „úvodním hvizdem“ obě holky. Ještě během cesty se s nimi domlouvám na dílčí organizační změně. Na základě rady Ondry Matějovského se od 15:00 do 17:00 budu nacházet v nedaleké kavárně „Cafe Gardens“, kde jsou ceny údajně ještě příznivější než na našem stanovišti a hlavně tam šlape wifi. Holky nijak neprotestují a jsme tedy domluveni. Oběma popřeji hodně štěstí a hlavním hotelovým schodištěm mizím do kavárny.

5. kolo G10: Rastorgujeva Alina, 0, LAT $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ Vavřínková Anna, 1406, CZE

5. kolo G14: Napishvili Mariam, 1298, GEO 0-1 Vavřínková Eliška, 1495, CZE

Do „Cafe Gardens“ přicházím okolo 15:15 a Ondru již vidím samotného u malého stolku, PC rozbaleno, kafe na stole. V příjemném prostředí se společně přesuneme k velkému stolu, nádobíčko vybaluji i já. Z lístku si objednávám rádoby Pilsner za 4 (!?), po asi 10 minutách vrchní přinese lahvový PILSENER----. Ale nijak jsem neprohloupil, obecně jsem chutí a kvalitou zde prodávaného piva celkem příjemně překvapen, když si vzpomenu na předloňské mariborské Laško, tak se třesu ještě teď.

S Ondrou lehce probíráme šachové drby z Vlašimi, Dolního Benešova, v puse máme samozřejmě Tádka Kriebla a jeho poslední úspěch v Indii, náš dolnobenešovský turnaj MKO a tak různě. Děláním úklid v dopoledne nafocených snímcích, opět pár skypových řádků s Jitkou, včerejší partie holek poslat trenéru Milanovi a najednou je téměř 17:00, musím tedy dostát slibu a přesunout se do naší restaurace před Sheratonem.

Blížím se na stanoviště a na chodníku před hotelem vidím téměř zdrcenou Aničku. „To asi muselo být něco hodně krutého“, Anička je úplně vynervovaná, intenzivně pláče a tak na to jdu hodně opatrně. „Tati, měla jsem figuru víc, zůstal mi jeden pěšec, jí taky a já jsem to neuměla vyhrát, tak jsem jenom remizovala.“ Uf, no když to není nic horšího. Aničku ta situace vzala mnohem intenzivněji než jakákoliv běžná prohra, dostala se pro ní do bezradné situace, kdy věděla, že partii má vyhranou, ale nebyla schopna prosadit posledního pěšce, který jí zůstal. Soupeřka měla taky posledního, ale volňáka, Anička bohužel nenašla klid ani správný závěrečný plán, a proto ty nářky. Svě velmi pravděpodobně sehrála i únava. Podařilo se mi jí ale velmi rychle uklidnit, pochválit i za půlku, která se taky počítá a šli jsme již v klidu do restaurace. Za chvíli s jedničkou přiběhla Týna Marková, my jsme s Andulkou partii rychle zaznamenali do PC a už je tady Luboš a na pořad tedy přichází rozbor. V něm Luboš opět Aničce ukazuje nepřesnosti a později chyby, které vedly k tomu, že partii nedotáhla do vítězného konce. Remízu opakovaním tahů hlásí Matyáš Marek, další jedničku přináší Lucka Ambrožová a náladu nám ještě vylepšuje zprávou, že „Eliška asi stojí dobře.“ Anička odbíhá s Týnou nejprve nakrátko na čumendu k moři a pak spolu s paní Markovou společně odcházejí na hotel. A před půl osmou přichází spokojená Elsa, že je zapsána první výhra. No sláva! Partii opět rychle do PC a začíná analýza s Lubošem, za asistence Lucky. Po asi deseti tazích skandinávské, kterou černými Eliška hraje, se stáčí řeč na v poslední době stále častější téma: I Luboš Elišce doporučuje, aby při svých kombinačních schopnostech rozšířila repertoár zahájení o nějakou otevřenou hru. V přibližně půlhodinovém, ale velmi zajímavém téměř monologu Luboš oběma holkám vysvětluje, co je v jejich věku pro šachový růst nejlepší a nejperspektivnější. Výklad často opírá o vlastní zkušenosti jak ze své hráčské kariéry, tak z čerstvé trenérské dráhy. Po analýze celé partie Luboš opět Elsu chválí za technické vedení boje a zaslouženou výhru. Stejnou pochvalu za dnešní výkon dostává i Lucka.

Jenže obě holky mají stejně bodů ve stejné kategorii a v celém průběhu turnaje se pohybují neustále nebezpečně těsně vedle sebe, navíc pořád s opačnými barvami. Laskavý čtenář již asi tuší, kam se stáčí scénář šestého kola. Ano, bohužel, škaredý snad žert Swiss manageru neúprosně svádí Elišku s Luckou v šestém kole proti sobě. Poslední vzájemná partie, odehrána v dorostenecké extralize jen před necelými 14 dny, skončila smírem. Pro tu další si holky musely doletět 1500 km, až do Gruzie...

Ani k Aničce los 6. kola nebyl nijak moc příznivý, zítra bude čekat další nevyzpytatelná Ruska.

Tak více zase zítra. A protože tady je teď půl druhé v noci a já mám splněno a napsáno, můžu ráno, až holky zase budou s Lubošem mrskat tělem, klidně funět v brlohu. Tak šup ho tam☺.